

din! Njen mož je že dalje časa naročen na »Slov. Gospodarja«. — Pri nas je tudi mnogo delavcev brez dela; v Vinjšegrecovih gozdovih je ustavljeno sekanje lesa.

Slov. Bistrica. Umrli je po dolgem bolehanju v 66. letu svoje starosti obče znana in priljubljena Alojzija Perše na Cigonci pri Slov. Bistrici, rojena Rožman v Pavlovi vasi, Pišce-Brežice. Pokojnica je bila daleč na okrog znana ter priljubljena med vsemi. Bila ji zemljica lahka! Preostali naša sožalje!

Čevlje za dame, gospode in otroke po znižanih cenah dobite pri trvdki Martin Sumer v Konjicah. 716

Sv. Martin na Pohorju pri Slov. Bistrici. Dne 8. junija tega leta se je vršil občni zbor tukajšnjega prostovoljnega gasilnega društva, katerega sta se udeležila župni načelnik gosp. Pfeifer in načelnik iz Slov. Bistrice gosp. Podhraski. Izvoljen je bil sledeči odbor: Anton Podvršnik, šolski upravitelj, načelnik Rudolf Strnad, učitelj, podnačelnik, Leopold Vorša, trgovec, tajnik, Ivan Koren, gostilničar, blagajnik. Odborniki: Zigart Alojzij, Pliberšek Anton, Podvršnik Pavel, Plečko Josip in Podvršnik Jurij. V društvo se je sprejel tudi tukajšnji tamburaški zbor s kapelnikom Francem Brusel. Občinstvo je z navdušenjem sprejelo zopetno obnovitev društva ter mu želi obilo sreče in uspeha.

Sv. Martin na Pohorju pri Slov. Bistrici. Dne 3. junija 1932 smo dobili č. g. provizorja Alojzija Zdojškega za nadomestitev odidelega g. župnika Franca Sinko k Sv. Lenartu v Slov. gorice. Z veseljem so farani sprejeli g. provizorja pred župniščem s tamburaškim zborom na čelu. Postavili so mu tudi slavolok. Prvi je pozdravil novodošlega gospoda dušnega pastirja g. šolski upravitelj Anton Podvršnik, nato Leopold Vorša, trgovec in vodja pomožne pošte. Martin Motaln, posestnik in načelnik posojilnice v Smartnem. Častiti gospod se je nato zahvalil za tako lep sprejem, posebno pa še šolski mladini.

Apče. Dne 5. junija se je poročil vrl mladenič Jožef Lander s pridno dolgoletno služkinjo upraviteljstva Freudeman Miciko Pock. Novoporočenca sta se preselila v sosednjo župnijo k Mariji Snežni, kjer je ženini podedoval

lepo kmetijo. Tam bosta gospodarila. Bog ju blagoslovi!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V torek, dne 31. maja popoldne nas je toča obiskala, in sicer je znatno poškodovala del benediške, trikraljvske in ihovške občine. Še drugi dan se je lahko videla na kupih po dvoriščih. Iskreno želimo, da nas letos več ne obišče. — V sredo, 1. junija, smo pokopali mater kmeta Miha Cafa, vdovo in prevžitkarico Terezijo Caf, staro 69 let. Iz župnikovih poslovnih besed povzamemo, da je bila rajnica vzorna mati, ki je lepo odgojila svoje otroke. Bila pa je tudi narodno zavedna žena. Kot gospodinja je nešteto krat ob nedeljah po obedu svoji družini prečitala »Slov. Gospodarja«, da so vsi vedeli kaj je novega po svetu in kako se bori slovenski narod za svoje verske in narodne svetlinje. Pred 26 leti bile volitve v lenaški okrajni zastop. Njen mož je bil volilec. Ko je naš agitator prišel k hiši, se je obrnil najprej na zavedno gospodinjico. Ona mu odvrne: Moj mož gotovo pride ob uri na volišče. To mi pač povejte, kaj bi bilo, če bi nemškutarji zmagali. Jaz bom že vse razložila svojem možu, da bo pomagal k slovenski zmagi. In res je mož točno prišel in pomagal k sijajni naši zmagi. Rajnica je bila tudi v resnici pobožna žena, zato je junaško prenašala hudo bolezen črevesnega raka, ki jo je položila v grob. Naj v miru počiva! — V soboto, dne 18. junija bomo zaključili trimesečni gospodinski tečaj, ki ga je vodila g. Terezija Knez s pomočnico gđc. Anico Turnšek. Z velikim veseljem ga je obiskovalo 14 deklet. Naj jim obili praktični nauki ostanejo v nepozabnem spominu, da bodo lahko enkrat vzgledne naslednice svojih mater!

Šmarje pri Jelšah. Tako lepo in resnično je »Slov. gospodar« v svoji zadnji številki pisal hvalo in pohvalo našega vrlega in velezaslužnega rojaka msgr. Vrežeta, prof. v Mariboru, ob priliki njegove sedemdesetletnice, kakor bi mu bil to kdorkoli izmed nas narekoval. Vsi smo z zanimanjem čitali in o tem govorili in smo zato tudi iskreno hvaležni. Škoda le, da nam na ta, za nas tako pomembni jubilej ni že v prejšnji številki opozoril. — Naš g. bogoslovec Štefan Čakš že od majnika naprej odslužuje svoj vojaški rok. Želimo, da se zdrav povrne ter naknadno obhaja med nami slovesnost, kakor je od »Soršev« nove maše več

ni bilo. — Prihodnji teden obhajamo tukaj tridnevno češčenje presv. Rešnjega Telesa, ki naj postane posebno v nedeljo, 26. junija, tako velika cerkvena manifestacija, da pač nihče v celi obširni župniji ne bo drugega mislil in storil, kakor da zadostuje presv. Srcu za obilne žalitve in da ponižno prosi, naj zavlada Kristus Kralj v vseh naših srcih in družinah s svojo ljubeznijo in usmiljenjem. — Dolgoletna želja Štomaščanov se bo vendar spočila. Nabirajo se že mili darovi in kmalu se bodo lotili temeljite poprave in ozaljšanja kapele sv. Florjana. Privoščili bi jim tudi zvonček, ki bi naj prepeval Dolanom in Dragomilčanom, kamor se bolj slabo sliši drugo zvonjenje. — Važna kleparska popravila se vršijo te dni na naši romarski cerkvi sv. Roka, druga pa še sledijo. Saj je pač zmeraj toliko dela in skrbi, da bi očetovsko skrbnemu cerkvenemu ključarju Grobelšek skoraj želeli sto rok in deset glav, predvsem pa dve zdravi trdni nogi! — Teharčani so nas 5. junija počastili s svojim obiskom in razveselili s svojim izbornim izvežbanim tamburaškim zborom.

Sv. Jurij ob juž. žel. Smrtna nesreča s samokresom. Pred kratkim se je pripetila velika nesreča v Sv. Primožu pri Sv. Juriju ob juž. žel., katere žrtev je postal mlad in jako dober posestnik Ivan Laboter. Ponesrečenec je razkazoval na večer delavcem svoj samokres. Nesreča je hotela, da je rajni Laboter pozabil v samokresu še en naboj, misleč namreč, da je samokres že prazen. Čev samokresa je obrnil proti sebi in se je pri tem prav nerodno dotaknil petelinčka. Samokres se je sprožil in krogla je zadela Laboterja naravnost v srce. Med delavci, ki so bili navzoči, in v družini sami je nastala velika zmešnjava. Vsaka pomoč je bila zastonj. Smrt je nastopila po petih minutah. Laboter je bil po svojem značaju pri vseh ljudeh jako priljubljen, vsa okolica ga je visoko spoštovala. Bil je šele 40 let star ter zapuščal mlado ženo in otroka edince. Ljudje so pri pogrebu pokazali, kako so pokojnega ljubili. Nesreča nikdar in nikjer ne počiva! Z orožjem pač moramo biti zelo previdni!

Pilštajn. Zalostno in tužno so zapeli zvonovi dne 29. maja in naznanili, da je kruta smrt pretrgala nit življenja nadvse priljubljenemu posestniku Janezu Kovačič. Skoraj poldrugo leto ga je mučila neizprosna jetika in ga vzela

valci. Siščani so verjeli, da je poslala Majka božja viteza Pavla s spremstvom v rešitev mesta.

Oba kanonika-poveljnika trdnjave sta pridno obveščala Zagreb o vseh dogodkih v trdnjavi in iz njene okolice. Pošiljala sta kapitulju goreče prošnje, naj skrbi, da ne bo zabila krščanska vojska preveč časa z zbiranjem in dolgovoznimi vojnimi pohodi. Sisak bo lahko kljuboval ogromni turški premoči le nekaj dni. Hasan je zbral strahovito moč. Z njim gre vse, kar zamore iz njegovega pašalika nositi orožje. Seboj pelje strahovalko trdnjav — Kacijanarico, dolg top iz Krupe in bogznaj koliko lažjih kanonov. Kanonika-branitelja sta prejemale sigurna zatrdila, da hite pod orožje: Hrvati, Slovenci in Nemci, da preženejo pravočasno Turka izpred Siska in mu iztrgajo ključ do Zagreba in Ljubljane.

Na dan sv. Vida, 15. junija 1593, se je pojavil šiba božja — Hasan od strani Petrinje pred Siskom. Že pohod k oblegi je bilo zmagoslavje v naprej. Paša si je bil tokrat svest zmage nad Siskom in je pustil, da je njegova vojska na konjih in pešvpila, ko je zagledala Sisak, streljala in se obna-

šala divje navdušeno, kakor bi že bila trdnjava padla. Hasan je jezdil, obdan od številnega spremstva najvišjih oficirjev, naprej in odrejal postavitev tabora na desnem bregu Kolpe, baš tam, kjer je iztek v Savo. Da bi nagnal branilcem trdnjave že pred oblego strah v srca, je zapovedal, da je korakala cela turška vojska tako, da so jo lahko šteli iz Siska.

Povsod zmagoviti paša je zbral tokrat 18.000 rednih vojakov in 20.000 nalašč za ta pohod vpo-klicanih spahijskih in Vlahov.*

Turški tabor je bil kmalu gotov, in sicer tako, da se je dotikal tudi že prej obstoječega mosta, ki je vodil na levi breg Kolpe in na takozvani »otok« ali prav za prav polotok, ki ga tvorijo: Sava, Kolpa in Odra. Most je bil za Turke velikega pomena, ker so spravili po njem čez topove.

(Dalje sledi.)

* Spahijske so se imenovale turški veleposestniki. Pravi lastnik turške zemlje je bil sultan, ki jo je podeljeval posebno hrabrim vojakom. — Vlasi so bili praslavljeni romanski prebivalci Balkana. Po prihodu Slovanov so zbežali v gore in so postali živinorejci in pastirji.

morskih globočin na ladjo. Zdaj bodo lahko sprejemale pod vodo brzeče in skrivajoče se podmornice radio obvestila iz zračnih višin, kar je gotovo zelo velikega pomena.

Korist risanja.

Angleški gospod je potoval po Španskem. V hotelu so mu postregli zjutraj s črno kavo in gobami. Zelel si je še eno porčijo gob in malo mleka h kavi. Ker ni znal španske govornice, je namignil natakarju ter narisal na list papirja dve gobi in kravo. Umetnik sicer ni bil, ali natakar je le kimal, kakor da bi ga bil razumel. Čez par minut se je natakar pojavil in je prinesel — dva solnčnika in vslopnico za htkoborbe.